

Cartes al Director

La Veu de la Segarra expressa únicament la seva opinió en els editorials. Els articles firmats exposen els parers dels seus autors, que la direcció no té perquè fer seus necessàriament. Podeu fer arribar els vostres articles, degudament signats i amb el DNI visible, domicili i telèfon, al passeig Balmes 2, de Cervera, al telèfon/fax 973 53 12 66 o bé per correu electrònic a l'adreça: laproduccio@telefonica.net

Biosca: origen

Biosca té força coses: el tobogan de 15 metres d'alçada amb el seu parc, avui arrestat; el castell derruït, el palau restaurat del senyor, la riera, el laburu meçònic o esvàstica basca de l'Ajuntament com a dimell preuat, cal Borres com a restaurant molt prestigiós, amb sala de ball inclosa... però la seva Roca és quelcom essencial a la població, com diu la parèmia popular: Biosca, la costal! Si la Roca cau, Biosca adéu-siau! Ningú, però, no ha parat esment en què la Roca de Biosca és en realitat una àliga petriforme que sobrevola la vila. És zoomorfa i, per tant, es tracta d'un ídol megalític, al qual els nous cristians li van enderrocar l'ala esquerra, que va fer que la gent amb el temps s'oblidessin del seu majestuós aspecte d'àliga en vol, que avui revivirà.

El nom de Biosca, com se sap, és Bi-osca: dues osques. Així com les osques d'un ganivet són forats al fil de la fulla, així mateix del pas d'una serra se'n deixa osca. Biosca en té dues, una per anar cap al Sol-sones a través de la riera i una altra que tira cap a Lloberola. La l'endemig el seu Castell. De Santuïa a Torà no hi ha cap més manera de creuar la serra de les Agudes. Al Montsec d'Ares hi ha entre muntanyes el Pas d'Oscsa, molt rodó, batejat així pels pastors de l'antigor, i prop d'Oscsa, capital, hi ha una gran obertura que permet travessar el Pirineu i arribar a les seves valls recòndites.

Jaume Clavé

A Rosa Fabregat

Un humil homenatge a la poetessa segarranca Rosa Fabregat, un poema de la qual encapçalava una placa en record a la primera festa de les dones de Torrefeta i Florejac, ha estat la primera de les activitats que s'han desenvolupat aquest passat cap de setmana a Sedó. La festa, ideada i realitzada exclusivament pels homes del municipi, va reunir prop d'un centenar de persones a l'antig cafè del poble. Preparada amb la il·lusió de ser un projecte nou, i amb la implicació d'un bon nombre d'homes de gairebé tots els pobles del municipi, els organitzadors vam dedicar-nos a minar les senyores presents dedicant-los una placa, servint-les un bon dinar i sorprenent-les amb una divertida sessió de contes. Més enllà de la satisfacció de la jornada en si, acoïllim amb simpatia l'agraïment que Rosa Fabregat ens ha fet per haver pensat en ella, més quan coincidí amb la seva onomàstica, donat que no té constància que cap de les

seves poesies presideixi encara una plaça de Catalunya; i el reconeixement emocional de la senyora més gran del municipi i la de la mare de la més jove. Vagí doncs aquest homenatge a la Rosa, la Bepa, la Isona i a totes les dones que, essent generoses en compliment, ens han agraït la iniciativa de la festa. Felicitem-les per tot el que fan i congratulem-nos que ho puguem celebrar tots plegats. Bona feina, nois!

Pere Claver Puig Mayoral

Catalunya veda el fràcking, però l'amenaça segueix vigent

La mobilització ciutadana, la presa de consciència col·lectiva i la lluita contra l'amenaça de l'aplicació del fràcking en el territori català, al llarg de més d'un any de lluita, ha assolit un nou èxit: Catalunya ha aprovat una reforma legislativa que impossibilita que la tècnica de la fractura hidràulica s'apliqui al seu territori si és susceptible de provocar efectes "negatius sobre les característiques geològiques, ambientals, paisatgístiques o socioeconòmiques", cosa que suposa, de fet, la prohibició del fràcking.

Constatem com, d'acord amb el migrat marge de maniobra legislativa dels òrgans autonòmics catalans, l'eina per foragitar l'agressió del fràcking de Catalunya ha hagut de ser la legislació en matèria urbanística. Amb la llei d'acompanyament dels pressupostos de la Generalitat per l'exercici 2014 (art. 162), s'ha inclòs una reforma de la Llei catalana d'urbanisme 1/2010 (art. 49.1) per la qual en sol no urbanitzable no es podrà utilitzar en cap cas la tecnologia de la fractura hidràulica quan es tracti d'aprofitament d'hidrocarburs "quan pugui tenir efectes negatius sobre les característiques geològiques, ambientals, paisatgístiques o socioeconòmiques de la zona, o amb relació a altres àmbits competencials de la Generalitat".

Així doncs, encara que una empresa promotora hagi assolit tots els permisos pertinents de les Administracions estatals, no hi ha cap supòsit que possibiliti rebre la llicència municipal que li permeti emprar el fràcking.

Per desgràcia, ni els riscos constatables sobre la salut pública, els recursos naturals, el paisatge, el medi ambient, el desenvolupament econòmic i tants d'altres són suficients perquè aquesta tècnica sigui declarada il·legal, i cal recórrer a instruments jurídics complejos per aturar-la. No obs-

tant, n'estem satisfets i agraïm al Govern i a totes les forces polítiques que ens hi han donat suport, especialment a aquelles que ho han fet des del bon començament, que ho hagin fet possible. Comminem a tots els partits a mantenir-se fermos front les pressions polítiques i econòmiques que seguiran rebent per fer marxa enrere i a que incloguin aquest posicionament als seus programes polítics de cara a les properes eleccions al Parlament europeu.

La situació, no obstant, segueix essent preocupant. El Govern espanyol pretén imposar l'aplicació del fràcking doblegant les voluntats manifestades pels ciutadans i els governs del territori estatal, com acabem de veure amb la suspensió per part del TC de la prohibició al fràcking a Cantàbria. Per la seva banda, els lobbys del gas no convencional segueixen contaminant l'opinió pública amb arguments tergiversats, demagògics i falsos, com recentment s'ha constatat en manifestacions fetes pels responsables de l'oligopoli energètic espanyol. A més, la patronal i els sindicats del sector químic s'exhibeixen somrients en un acte de signatura d'un manifest a favor de l'exploració dels gasos no convencionals, menystenint la salut pública i el medi ambient i pretenent que aquest sigui un camí de creació d'ocupació, quan en realitat és una nova eina de precarització, quan no destrucció, dels llocs de treball.

Mentrestant, a l'Europa comunitària, mentre França i Alemanya ho han prohibit, al Regne Unit i a Romania, les empreses promotores del fràcking reben el suport de les forces armades i, per la via de la violència, ofereixen els moviments d'oposició i destrueixen el territori. Més enllà, als Estats Units, les corporacions apliquen tàctiques feixistes per silenciar els sectors crítics amb el fràcking i manipulen els mitjans de comunicació amb campanyes de mentides i por...

Per tot això, celebrem que, talment al Capone fos engarjoliat per frau fiscal, i no pas pels crims i assassinats comesos, el fràcking s'aturi a Catalunya per ser contrari a la normativa urbanística. No obstant, no ens aturem, diem no al fràcking, no el volem ni aquí ni enlloc i mantenim el nostre suport als moviments de resistència de l'Estat espanyol, d'Europa i del Món. També encoratgem a les iniciatives per una nova cultura energètica i democràtica, com el Multiferèndum 2014, la Xarxa per la Sobirania Energètica, la Xarxa per una Nova Cultura de l'Aigua i tantes altres, a seguir endavant en els seus esperangadors esforços.

No al fràcking! Millor vius que fòssils!

Plataforma Aturem el Fràcking

Vida més enllà de la vida

El pròxim dissabte 22 de febrer, a 2/4 de 7 de la tarda, a la sala del cafè de Tarroja de Segarra, hi ha organitzada una xerrada de Mn Jaume Camarasa sobre "Experiència de Vida més enllà de la Vida", en la que comentaria l'experiència conscient de "mort" que va tenir en primera persona en un moment de la seva vida en què va tenir una aturada cardíaca (mentre estava a l'hospital i el seu electrograma ja no marcava activitat). Aquesta experiència, tot el que va ocórrer en ella, i tot el que se'n va derivar, el va marcar profundament i el va portar a canviar el rumb de la seva vida i el va ajudar a aprofundir en la seva comprensió del sentit de la vida, de què fem aquí, la mort, etc...

És un mossen (diaca) catòlic en actiu de la parroquia del barri del Pomar de Badalona. L'any 1993, aquest infant va marcar un abans i un després en la seva vida. Encara no l'hi havia arribat l'hora de deixar aquest món, i des de llavors fins ara aquesta experiència ha redefinit la seva manera d'entendre la vida i la mort i ha marcat moltes de les seves activitats, tant per la part professional (de mossèn) com parroquial, i la d'entrega al servei i ajuda (actualment amb

els menjadors socials, entre d'altres coses) fins a donar tertúlies i debats. Transmet una gran esperança en la vida, l'amor, i una gran fe, i un sentit profund del gran valor que té la vida de cadascun de nosaltres. Jaume Camarasa ha estat, ja des de jove, una persona compromesa amb les causes socials i humanitàries. Aquesta inquietud, juntament amb les seves inquietuds espirituals, el varen portar, ja d'adult, a emprendre els estudis de teologia per convertir-se en diaca, funció que exerceix actualment a la parroquia del Barri del Pomar de Badalona, fet que combina amb diferents serveis socials com els de Càritas, entre d'altres, i el d'ajuda a familiars de difunts a superar la pèrdua de ser estimats. Paral·lelament a les seves labors professionals, ofereix conferències relacionades amb l'àmbit espiritual i evangèlic i amb la mort. Sovint és convidat en tertúlies i debats radiofònics i televisius.

És una xerrada gratuïta, oberta a tothom, organitzada pel Centre d'Ensenyances "La Cabana", en la que en Jaume ens compartirà la seva experiència, i totes les comprensións que se n'han derivat, la seva fe i visió de la vida.

Quim Buil
La Cabana de Tarroja

Divergències

L'alcalde de Cervera, Ramon Royes, ha estat aquesta setmana focus d'atenció d'alguns mitjans catalans, no pas per la seva activitat habitual, al capdavant de la Paeria, sinó per la piulada que va fer aquest dimarts a la nit, en la que assegurava que molts membres de Convergència han esgotat la paciència amb els seus aliats d'Unió. Tampoc anunciava res de nou, perquè són prous conegudes les tibatons que han existit ja tradicionalment entre els dos membres de la coalició, amb una trajectòria sinuosa que ha tingut moments de major o menor tensió, però si va cridar l'atenció d'alguns periodistes la quantificació dels "molts" afiliats que apostarien per trencar l'aliança.

Fins i tot els seus principals dirigents han parlat d'aquesta qüestió en aquesta època on el debat sobre el futur de Catalunya és insistentment a l'ordre del dia, donades les divergències entre ambdós socis, amb una tendència més sobiranista de CDC enfrontada a les postures més unionistes d'UDC, i sobretot de la seva direcció.

Això no obstant, la piulada del paer en cap va venir aquest cop provocada, no pas per l'esmentat debat, sinó pel suport a Madrid dels diputats d'UDC en la darrera de les votacions per tirar endavant la nova llei de l'avortament del ministre Gallardón. Per tant, les divergències no només hi són per una qüestió nacional, sinó també per altres postures allunyades que, tard o d'hora, en qualsevol parella, s'han de deixar més que clares. Si és vol anar a la una, és clar.

Editorial

La Veu de la Segarra
Amb la col·laboració de

Membre de l'Associació Catalana de la Premia Comarcal
EDICAC Produccions Llibertarianes de Comunicació, SL
REDACCIÓ: Rosa Vilard i Carulla
Redacció Administració, Muntatge i Publicitat:
LA PRODUCCIONA
Passatge Balmes, 2 · 25200 CERVENA
Tel/Fax: 973 53 12 66
E-mail: laproduccio@telefonica.net
Imprimenya: Impremia Minerva, Cervera
Dipòsit legal: L-708-1997

